

ת"פ 20609/01/21 - מדינת ישראל נגד מובילי הר הנגב בע"מ,דני אלקרינאוי,חביב אלקרינאוי,אסתר,נגד,י,הנגב הירוק למען הסביבה בע"מ,אימן אלקרינאוי,יוסף אבד אל רג'וב,איאד אדעים

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 20609-01-21 מדינת ישראל נ' מובילי הר הנגב בע"מ ואח'
תיק חיצוני: 260703/2020

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. מובילי הר הנגב בע"מ 2. דני אלקרינאוי 3. חביב אלקרינאוי 4. אסתר נגדי 5. הנגב הירוק למען הסביבה בע"מ 6. אימן אלקרינאוי 7. יוסף אבד אל רג'וב 8. איאד אדעים

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עותרים הנאשמים 1-5 לקבוע תנאים חדשים לשחרור תפוסים.

אקדים ואציין כי נושא שחרור התפוסים ידע גלגולים רבים, ובערכאות שונות. אעמוד על מקצתם, ככל שהם רלבנטיים להכרעתי.

ביום 18.2.20 הורה בית משפט זה [כב' השופטת הבכירה א' קנטור] על שחרור הכלים התפוסים בתנאים שונים, וביניהם רישום שיעבוד, צו עיקול, הפקדה במזומן/ערבות בנקאית בסכום השווה למחצית שווים של הכלים, כעולה מהערכת שווי הכלים שהוגשה, ועוד.

ביום 7.3.21 נדחה ערר שהגישו הנאשמים לבית המשפט המחוזי בחיפה על החלטת השחרור [ערר זה התייחס אך לתנאי הנוגע לגובה ההפקדה/הערובה], כמו גם ערר שהגישה המאשימה על החלטה זו [ע"ח 42068-02-21; ע"ח 53078-02-21].

ביום 24.3.21 הגישו הנאשמים 1-5 לבית המשפט המחוזי בחיפה בקשת הבהרה של פסק הדין שניתן בערר. נטען, כי

עמוד 1

לא ברור מפסק הדין, שאישר את החלטה בדבר הפקדת מזומן/ערבות בנקאית בשיעור של מחצית שווי התפוסים, אם הכוונה היא למחצית שווי הכלים התפוסים לפי חוות דעת כלכלית (אשר הוגשה לעיונה של כב' השופטת קנטור), או שמא הסכום אותו יש להפקיד הוא בשיעור מחצית שווי התפוסים לפי חוות דעת שמאית [אשר צורפה לבקשת ההבהרה].

בו ביום ניתנה החלטה על ידי בית המשפט המחוזי [כב' השופטת ב' בר-זיו] ולפיה:

"גובה ההפקדה הוא בהתאם לשווי הכלים כאמור בחוות הדעת הכלכלית שהוגשה, ולא בהתאם לחוות הדעת השמאית שצורפה לבקשה".

על החלטת כב' השופטת בר-זיו מיום 7.3.21 - הוגשה על ידי הנאשמות 1 ו- 5 בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון [בש"פ 2310/21]. ביום 8.4.21 נדחתה הבקשה, אף ללא קבלת עמדת המאשימה. נקבע על ידי כב' השופט ד' מינץ, כי:

"גם לגופם של דברים איני מוצא כל עילה להתערב בהחלטות בתי המשפט קמא לחייב את המבקשות בהפקדת מחצית משווי התפוסים כתנאי לשחרורם. החלטה זו הינה תוצאה של עריכת איזונים הולמים בין האינטרסים השונים - האינטרס הציבורי וצרכי ההליך הפלילי מחד גיסא, והאינטרס הכלכלי של המבקש מאידך גיסא".

בחלוף חודשיים ימים, ביום 15.6.21, הוגשה בקשת הנאשמים 1-5 לעיון חוזר בתנאים שנקבעו לשחרור התפוסים. נטען, כי יש לעדכן את גובה הערבות לשחרור הכלים, כך שיהיה בסך 700,00 ₪, באופן שיאפשר לנאשמים לעמוד בתנאים המגבילים.

המאשימה התנגדה לבקשה. נטען כי הבקשה אינה מגלה עילה המצדיקה עיון חוזר. בנוסף, נטען כי הנאשמים מסתמכים על חוות דעת שונות ביחס לשווי הכלים התפוסים. על פי חוות דעת כלכלית, שווי התפוסים עומד על כ- 2.67 מיליון ₪; לפי חוות דעת שמאית שהוגשה לבית המשפט המחוזי - שווי התפוסים עומד על 2.16 מיליון ₪, ואילו על פי חוות דעת שמאית עדכנית - שווי הכלים התפוסים עומד על 2.11 מיליון ₪. הגשת חוות דעת שמאית, הסותרת את חוות הדעת הכלכלית שהגישו הנאשמים - אינה יכולה להוות שינוי בנסיבות.

ביום 6.10.21 התקיים דיון בבקשה בפני כב' השופטת מ' פיקוס-בוגדאנוב ביום 6.10.21. בתום שמיעת טיעוני הצדדים - ניתנה ארכה בת 7 ימים לנאשמים להגיש חוות דעת שמאי מטעמם. עוד נקבע כי המאשימה תוכל להגיב על האמור בחוות הדעת בתוך 10 ימים, וכן להודיע אם היא עומדת על חקירת השמאי או המצהירים. בשל יציאת כב' השופטת פיקוס-בוגדאנוב לחופשת שבתון, הועבר התיק להמשך שמיעה בפני.

ביום 13.10.21 הגישו הנאשמים 1-5 חוות דעת שמאית עדכנית.

בהחלטתי מיום 27.10.21 הוריתי למאשימה להודיע, בתוך 15 יום, אם היא חולקת על חוות הדעת שהוגשה ביום 13.10.21. ביום 21.11.21 הוגשה עמדת המאשימה. המאשימה חזרה וטענה כי לעניין שווי הכלים התפוסים, הרי שעל פי החלטת בית המשפט המחוזי מיום 24.3.21, חוות הדעת הקובעת היא חוות הדעת הכלכלית, ולא חוות הדעת השמאית. נטען כי לא ניתן לעקוף את החלטת בית המשפט המחוזי בדרך של בקשה לעיון חוזר.

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובהחלטות שניתנו, על ידי הערכאות השונות, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

צודקת המאשימה בטענתה, כי השאלה מה אופי חוות הדעת שלפיו ייגזר שווי הכלים התפוסים - הוכרעה כבר על ידי בית המשפט המחוזי, בהחלטת כב' השופטת בר-זיו מיום 24.3.21. הנאשמים פנו בבקשת הבהרה, הציגו בפני בית המשפט המחוזי חוות דעת שמאית (אשר עדכון שלה הוגש ביום לעיוני ביום 13.10.21) - ובית המשפט המחוזי קבע חד משמעית, כי הבסיס להערכת שווי הכלים התפוסים הוא חוות הדעת הכלכלית שהוגשה לכב' השופטת הבכירה א' קנטור.

זאת ועוד: החלטת כב' השופטת בר-זיו אף עמדה לביקורת שיפוטית נוספת, בבית המשפט העליון - ואושררה באופן חד משמעי. לא חלף זמן רב מעת שניתנה החלטת כב' השופט מינץ, וכבר הגישו הנאשמים בקשה לעיון חוזר.

לשיטתי, אין מקום לעיון מחודש בהחלטה, לפיה הכלים התפוסים ישוחררו בכפוף להפקדה בשיעור 50% משוויים. לא חלף זמן ניכר מעת שניתנה ההחלטה, ואף לא התגלו עובדות חדשות או השתנו נסיבות המצדיקות עיון מחודש בהחלטה.

בנוסף, אין מקום לעיון מחודש גם בהחלטה הנוגעת לבסיס שעל סמכו יש לחשב את סכום ההפקדה. כאמור בהחלטת בית המשפט המחוזי - החישוב יבוצע על בסיס חוות דעת **כלכלית** שהוגשה על ידי הנאשמים. לא ניתן כעת להגיש בסיס חישוב אחר, בדמות חוות דעת **שמאית**, אך משום שהתוצאה החישובית הנגזרת מכך אינה לרוחם של הנאשמים.

מכל מקום, אינני יושב כערכאת ערעור על החלטת כב' השופטת בר-זיו מיום 24.3.21. קביעתה בדבר בסיס החישוב להפקדת הסכום במזומן/ערבות בנקאית - ברורה, ואין מקום לעיון מחודש בקביעה זו.

הבקשה לעיון חוזר נדחית.

זכות ערר כחוק.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ט כסלו תשפ"ב, 23 נובמבר 2021, בהעדר
הצדדים.